

Sufletul casant al viului

Gerra Orivera

sincopele cuvântului de aur

pentru o bucătică de cer
mi-am smuls piroanele din palmele oarbe
pleoapa arsă de gravitație este darul meu de bun-găsit și adio
trupului
infestat de veșnicii multicolore

tu și eu ne căutăm mereu brațele gemene și metafora atingerii

cavalcadele fluturilor de gheață ridică pulberi de vise
în pupila însetată
eternitatea cea mică pictează fericirii elipse
și le ancorează de clipă

zațul pe buza ispitei usucă depărtarea dintre șarpe și mine
talantul cade înghețat pe dunga destinului
tu/eu nu ai decât tălpile inimii
ce sângerează când umblă prin gânduri
și se murdărește de carne și de gesturi nimfomane

tu și eu ne vom găsi mereu brațele gemene și metafora atingerii

prin filtrul magiei să ne privim chipul de flăcări
pasărea
varsă albastrul în oase
gleznele transformate-n troițe scutură mătănii albe
peste cerneala viului
care-i transcrie stoic abisului

blestemul de-a nu-și pipăi harul